

LLIROIA

SETMANARI ESTIUENC

Any I ..... Núm. 3
Sant Hilari Sacalm, 30 de Juliol de 1922

Nombre solt, 0·20 ptes.
Temporada, 3·00

Glossari

Consequents amb nostre lema de *Sempre Avant* o com si diguessim *Endevant las Atxas* en que varem quedar en el nombre passat hem entrat de ple en el terreny de las millores, que aviat d'aquest terreny n'estarém a una alsada imponderable. Actualment, i tot just comensem, ja casi ens elevem a uns 1000 metres. I si no, contin. *Lliroia* se publica en una situació topogràfica que s'eleva a 800 metres d'alsada. Sant Hilari, alsada nivell del mar, 800 metres i garantit per per qui ho va apamar (encare que nosaltres opinem que va descontarse d'un parell de de pams). Diguém 800, i el nostre entusiasme que prou s'eleva a uns 200 metres més, ja tenim els 1000 que'ls déiem.

I are no's pensin que per fer aquest calcul haguém recorregut al especialista Pol de *La Veu*. No senyors és ben nostre. Ja se'ls va dir al primer nombre de *Lliroia* que a la casa contavem amb capacitats pera treurens de qualsevol apuro, per a tot el que'ns convingués.

Doncs si, aquí, veuran sempre milloras, i contínua variació. Sobretot variació. Are gravats, are sense, are versos, are prosa, d'aquí aquí anuncis en vers, de aquí allà anuncis sense ortografia. Res que jo'ls asseguro que

amb lo be qu'es passa l'estiu a Sant Hilari entre'l remoreig de las seves inombrables fonts, i la perspectiva dels seus paisatges, (noi que m'ha sortit rodó! una mica gastat pero rodó!...) no més hi faltava qu'El Simbol de *Lliroia* els en pogués dir alguna cada vuit dies, perque, pariodant aquell personatge d'una popular obra d'En Pitarra els digués que al estiu no hi ha enlloc com aquí a Sant Hilari, doncs:

Per ben estar, gent de broma i bona assistencia seva tant sols falta Adam i Eva i la serp dant-los la poma.

Ja veurán que no'ns deturarem pera res, que cada dia ens presentarem més il·lustrats, que ja es molt, precisament avui que tot-hom sembla que tingui un rei al cos (quina molestia!) i, aixó de la il·lustració, està encare un xic enradera.

Ja'ls varem dir que preteniem arribar a esser model de Revistas, la Reina de las Revistas estiuencas. Veuhén, nosaltres al cos a més del rei hi portem la reina, bessonada regia. En tots els terrenys som unics, *inmodestia* apart.

Tenim en projecte una *Serie de Concursos*, que, riguentse de tot lo que'n aquest ram s'ha vist fins are.

El de Bellesa, no'l celebrarem, perque, a mes del molt gastat qu'està, aquí ens trovarien que

las senyoretas de la colonia ens acapararien els premis, i, després, vindrian, amb que si's deu a la interessada o al fotograf de la interessada.

No senyors; els Nostres Concursos serán més originals. No més els diré, perque's fassin carrec de si en serán d'originals que ja anavem a comensar per un de col·losal. *Concurs de xatos*. Res, premiar al que tingués el nas mes xato, i, per are, hem desistit per estar divagant, en que si el premi hauria estat mes be en regalar al premiat un *nas de plata* o un *nas de cantar un rengle*. Després de moltes discussions segurament obtarem pe'l *nas de cantar un rengle*, te mes gracia i ens resultarà mes economic.

Seguirà a n'aquest concurs el *Concurs dels Nazaris*, que consistirà en premiar al individuo que la Naturalesa l'hagi adornat amb el nas més llarc, mes avui no els en darem detalls perque, per endevant, resultaria que no tindria nas, i precisament se tracta de tot lo contrari.

Després tenim en projecte... pero ja els ho esplicarem un'altre estona perque avui nosaltres tenim tart, i a vostés potser els desbarbariam d'anar a passejar l'aigüa, i ja hem quedat que'l nostre lema es el de *tranquil·litat i bons aliments*.

EL SIMBOL